

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/92/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010295
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ecker
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3813010295.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Eckera a členov senátu JUDr. Jozefa Mészárosa a JUDr. Petra Tótha, v trestnej veci odsúdeného R. M., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2013, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2Nt/11/2013 zo dňa 30. júla 2013 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr.por. zrušuje sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/125/2010 zo dňa 30. júna 2010 bol R. M. uznaný vinným z prečinu krádeže formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 7 Tr.zák., § 36 písm. l/ Tr.zák., § 37 písm. g/, m/ Tr.zák., § 39 ods. 4 Tr.zák. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 9 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 1T/220/2008 zo dňa 29.10.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.10.2008, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd prvého stupňa pred rozhodnutím o vine a treste rozsudkom schválil podľa § 334 ods. 4 Tr.por. dohodu o vine a treste uzatvorenú dňa 19.05.2010 medzi obvineným R. M. a prokurátorkou.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr.por. zamietnutý návrh odsúdeného R. M. o povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci, nakoľko nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr.por.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia a ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Úvodom k samotným dôvodom rozhodnutia krajského súdu je potrebné uviesť že, ako vyplýva z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza odsúdenému R. M. bol dňa 30. júna 2010 uložený trest odňatia slobody aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák., vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012

vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Základným nedostatkom v rozhodnutí súdu prvého stupňa vidí senát nadriadeného súdu v tom, že sa súd prvého stupňa riadil nesprávnym právnym názorom. Tento nesprávny právny názor spočíval v tom, že nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011 publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z., týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. (veta za bodkočiarkou) považoval za skutočnosť alebo dôkaz skôr neznámy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. Následne potom dospel k záveru, že ani vzhľadom k vyššie citovanému Nálezu Ústavného súdu SR pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 9 mesiacov nie je v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatela.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, nemôže byť „novou skutočnosťou“ súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr.por. Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr.por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii ústavného súdu, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr.por., ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého stupňa bol nadriadený súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr.por. Pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

Z vyššie uvedeného pritom vyplývajú nasledovné právne názory senátu nadriadeného súdu. V predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech obvineného, vo vzťahu k výroku o treste, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zák. č. 38/1998 Z.z., ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr.por. per analógiám, za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr.por.

Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr.por. Moment eventuálneho vzatia do väzby, však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúmaného rozsudku.

Napokon senát krajského súdu vyslovuje právny názor v tom, že v tomto prípade nie je potrebné postupovať podľa § 404 ods. 2, veta druhá Tr.por. o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade totiž nedochádza k zrušeniu celého právoplatného rozsudku (vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste), ale dochádza len k zrušeniu výroku o treste, a teda výrok o vine zostáva nedotknutý a právoplatný. V ďalšom, v konaní pred súdom, ak sa prokurátor a odsúdený nedohodnú na treste, rozhodne o uložení trestu súd postupom podľa § 404 ods. 2 Tr.por. per analógiám na verejnom zasadnutí.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.